

HASIČSKÝ ZVON

Bylo nebylo, v dalekém vesmíru existoval svět a v tom světě hasičský zvon. Tento zvon většina hasičů považovala za zbytečný, i když je velmi užitečný, praktický, vzácný a krásný, ostatně to se přesvědčíte sami.

Mohla bych vám vyjmenovat všechny vlastnosti tohoto zvonu, ale na to nemám čas. A proto vám o tomto výtečném díle budu povídat jen do té chvíle, kdy tomu uvěříte.

Všichni si myslí, že zvon a hasiči nejdou dohromady, ale já vás chci přesvědčit o opaku. Náš zvon je vyrobený z té nejjemnější slitiny mědi, cínu a bronzu. Má na sobě užitečné vroubky, díky kterým vám prakticky nevyklouzne z rukou. Jeho srdce je krásně zaoblené a má ty nejvznešenější křivky. Visí na překrásně hladké tyči, jejímž prostředkem vede zlatostříbrný drát potažený sametem, aby se neodíral o vnitřní zdi tyče. Srdce je zlaté a má smaragdově rudý střed, jenž září jako nejdražší perly. Září i skrz zlatý obal srdce, prozáří celou místnost. Celý zvon má jednoduchý styl a nejsou na něm žádné ornamenty. Není ničím potažen ani obarven žádnou barvou, je prostě přírodně fialový (slitím mědi, cínu a bronzu získáme čistě purpurově fialovou). Zvon visí na nádherném, 10 cm dlouhém, také zlatostříbrném provazu osázeném překrásně průhlednými, úplně přesně obroušenými brilianty.

♡♦♣♥♦♣♣

♣ Když hasič spinká a volání neslyší,
zvonek mu zazvoní u ucha.
Najednou ví že má vyrazit do akce,
je to věc vážně jednoduchá.

Vyrazí z postele rychlostí formule,
aniž si ustele tak jako minule.
Když přijde domů, tak než jde spát,
vezme si budíka, aby stih vstát. ♣

Využití pro tento zvon najdeme spoustu, ale já vám teď přiblížím jen pár okamžiků ze života, kdy byl zvon opravdu potřebný.

Jednou takhle z rána měli jet hasiči zachraňovat lidi z hořícího domu, ale něco bylo jinak... no jistě, někdo jim chybí. Ptali se sami sebe, kdo že jim to schází, a nakonec přišli na to, že nemají hlavního řidiče. Volali mu, zkoušeli i u dveří zvonit, ale marně, a v tu chvíli jednoho hasiče napadlo zazvonit na hasičský zvon. Zazvonili a mladý řidič byl v tu ránu na nohou a pospíchal na stanici. Všichni ho kárali, ale nakonec přece jen přijeli včas a všechny zachránili.

Bylo teplé letní odpoledne a hasiči končili cvičení, když najednou uslyšeli divný zvuk. Pak si ale řekli, že to byl asi jen vítr, jak naráží do zeleného listí na stromech. Ovšem nebyl to vítr, byl to jeden muž, jehož kočka uvízla na vysokém stromě a nemohla se dostat dolů. Když se pán nemohl hasičů dovolat, napadlo ho, že zazvoní na hasičský zvon, a to taky udělal. Zvonil hodnou chvíli, když se před ním objevil sbor hasičů a ptali se, co se stalo. Muž jim všechno vyložil a prosil, aby mu tu kočku zachránili. Hasiči pánovi samozřejmě pomohli a kočičku dostali dolů.

Jednou se ve městě Teplice nad Metují konalo hasičské cvičení pro celou obec. Shromáždily se tam stovky lidí, hasičů i jiných strážců města, byla to velká akce, ale neobešla se bez komplikací. Totiž o několik hodin dříve se měli profesionální hasiči sejít s těmi dobrovolnými na stanici, ale nebylo řečeno na jaké. A jelikož bylo ve městě stanic několik, nemohli se navzájem najít. Jedni byli na záchytné stanici, druzí na stanici nemocniční a ti třetí byli na té správné, hlavní hasičské stanici (zkráceně HHS). A tak jedni nevěděli, kde jsou ti druzí, ti druzí nevěděli, kde jsou ti třetí, no a ti třetí zas nevěděli, kde jsou ti první, byl to prostě „guláš“. Potom ale jednoho inteligentního vedoucího napadlo, že zazvoní na hasičský zvon. Zazvonil a čekal, čekal, čekal a čekal. Konečně se dočkal, příběhla partička hasičů a omlouvala se.

Tyto úryvky jsou z opravdového života, to mi můžete věřit. Přemýšlíte, že si pořídíte hasičský zvon? To doufám. A teď ještě můj básniřský příspěvek. ♡♦♣♥♦♣♣

↳ Sedí kočka na stromě
a tváří se pitomě
letadla jí nad hlavou
krouží modrou záplavou

Podívej se! Hasiči!
jedou dolů po tyči,
jedou kočce na pomoc,
nespí třeba celou noc. ↳